

40.

ACC. N:R M. 16449:1-27

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Gerd Bengtsson*
Härad: Berättare: *Knut Hultberg, Indlgat. 5 B*
Socken: *Lunds stad* Berättarens yrke: *möbelsnickare Lund*
Uppteckningsår: *1965* Född år *1897* i *Lund*

*Stadstraditioner I s. 1-27.**LuF 126*

Skriv endast på denna sida.

4.0

Knut Kultberg

8.97

LHC

Whinn

FOLKLIVSARKIVET

FINNGATAN 8

Englund

27 65

LUND

M. 16449.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet

Ifylles av uppgiftslämnaren

Berättarens namn: Knut Hultberg
" födelseår: 1897
" födelseort: Lund
" yrke: Möbelsnickare - Konservator

Makes/makas namn: Svea Hultberg
" födelseår: 1896
" uppväxtort: Lund
" yrke: /

Faders namn: Nils Persson Hultberg
" födelseår: 1862
" uppväxtort: Sävsjö
" yrke i staden: Bokbindarmästare
" yrke före ev. in-
flyttning till staden: /

Moders namn: Karolina Persson Hultberg
" födelseår: 1862
" uppväxtort: Gärdstunga
" yrke i staden: /
" yrke före ev. in-
flyttning till staden: /

Farföräldrars yrke: Snickare
Morföräldrars yrke: /
Antal syskon: 10

40.

ACC. N:R M. 16449:1.

210 s.1

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

"Nöden" var en vanlig benämning på vår stadsdel. Den kallades ofta även "Nya Sten". Benämningen "Gettat" kom något senare. Bebyggelsen där nere kom till vid 1800-talets slut och vid 1900-talets början. Huset blev tämligen bristfälligt uppsmäckta. I regel var det en vånings hus med kupor: dvs rum med konor (=kokkåra). Det fanns i regel varken vatten el. anlägg. Det bodde mest hantverkare och arbetare där nere. Av lite högre klass var vicevärdarna. De var i regel poliser till yrket. Under 1901-05 började invasionen av judar. Till att börja med ägde de inget annat än det de hade i krypten. De gjorde affärer med människor där nere - och alla var lika fattiga. Så småningom utvecklade de sina affärer. Vid påskan gick de omkring med palmblad i händerna. Vi fick tända deras primuskök vid deras högtider. I belöning fick man en bit asyrat

bröd. En av dem skatte om slakten av höns.
Det var deras magister. Han vek över huvudet
på höusen och skar av strupen. Han förestod
Synagogan i Prænegrade 5. De fick överta
Goldtemplarernas gamla lokaler. De døde lades
inte i kister utan i vanliga packlådor; ske-
var lades i botten på lådan; på dessa lade
man den døde och därefter lade man dit
bröd, vin och ofta saltgurkar. De tycktes äta
mycket saltgurkar, för utomför deras dörrar
stod ofta en stor kanna saltgurkar. Gräterkor
gick bakom vagnen, som var en vanlig flak-
vagn. Judarerna höll mycket samman och visa-
de stor hjälpsamhet mot varandra. Vi fick
aldrig tillfråda till deras riter. Vi barn mun-
gicks med judebarnen - det var inga problem.
Visst retade vi dem lite: "Jude, jude - skjartan
hängar ut", var ett vanligt tillmål.

Alla, som kallades för "Nyskinnungar", skulle
le tillas på avstånd. Det var ofta lite
bråk mellan skabbaren från Råby och Nöds-
ungarna. När Råbybarnen gick hem från Källby-
skolan, blev de i regel biffade av oss Nöds-
ungar nere på Esplanaden. Nödsungar skulle
man akta sig för! Men de var bra. Till-
ket där nere var mera hjälpsamma än vad
man viskar är nu. Det var mycket stark sam-
manhållning bland oss - vi var alla i sam-
ma bit. Det slags och söps rätt mycket bland
fäderna. Det var inte många fredagskvällar de
kom hem mykta. Flos "Flavanders" vid Stor-
torget tog de sina "diskare", när de gick
från arbetet om fredagsnatten. För att det öht.
skulle bli några pengar kvar på antingen,
så skickades pyssarna i regel till fädernas ar-
beten för att åtminstone ligga beslag på en

tia. Detta gällde dock inte bara arbetarna från Nöden.

Fogt var inte, att studenterna var så populära på den tiden. De hade väldiga privilegier och fick uppträda hur som helst, när de var bemsade. Poliserne hade ett stort överseende med dem. De ansågs vara "finare" och räknades till den absoluta överklassen av oss. Vi låg äv. ofta i fejd med gymnasisterna på Katedralskolan. Vi kallade dem "Grisar". Bönderne kom vi knappast i beröring med. Prästerne var inte särskilt populära.

Det bodde mycket "löst folk" nere i Nöden. Det var ofta så, att de, som ej kunde få ha någon annan stans, fick bosätta sig där. Det bodde t.o.m. cirkusfolk i Nöden: fin. Tengvall bodde på Preneгатan. Mattsson hade söner, som var riktigt akrobatiker och så.

I Folkets Park hålls det "Barnfest" varje måndag under sommaren. Familjerna tag sina skivliknande bruvagnar och mat med dit. Månen tog sig ofta en frimåndag - det var mycket vanligt. Vardens bästa lärare var upptagna. Det var arbetarklassen som gick till Folkets Park.

I Stadsparken kunde man promenera. Innan den kom till 1907, hade Parkbalaget servering där och dit kom medelklassen. Studenterna ville till rätt mycket på "Åke Åns" el. "Industrirestaurangen", som den kom att heta.

Om vintern kunde vi skridskå på "Vanningsdammen", och om sommaren kunde vi bada där. Vi badade ofta i Håjeån också. Där kunde vi fiska dessutom. På Klostergatan, "Bullis", gick man om kvällarna, och det var mycket folk ute. Alla stötte på alla i "Kritiska Härnan" (härnan vid apoteket). Där kunde man

ACC. N:R M. 16449:6.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

träffa flickor, och där stannade professorer och
prövande med varandra. Vid mid sommar var
det mycket gärdsfester - åtminstone i Nöden.

Där var majstänger på vår och varannan gård

"Bullis" - Klostergården

"Gettät" - Nöden

"Lusasken" - Ölbull vid V. Märkergatan (nu väntsal)

"Boumpinn" - Kulturhuset - en gång i tiden
luttgård där.

Bindgarusfabriken kallades knäppast för något
annat än "BOMs".

Vi bodde på Mariagatan 10. Bottenvåningen
rymde 4 st 2-rumslägenheter och övervåning-
en 4 st rum med kök och en soffa. Ripsa
lät bygga huset en gång och Lennartsons bygg-
verksfirma stod för byggnationen. Polack och
Mattsson var vice värd. Reparationer var vä-
tan obefintliga - även om huset var i skott

ACC. N:R M. 16449:7.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

behov av det - det var ju bara gräsen. Vi be-
talade 12 kr för att till elektriciteten kom, då hy-
ran höjdes med 5 kr. För vår del måste jag si-
ga att vi stod i ett mycket gott förhållande
till värdarna. Vi hade en förnuftsriktighet:
"Stora och lilla rummet." I stora rummet hade
vi en skyddad soffa med en bylls ovanfär.

Sofflocket utgjorde en vanligt förekommande re-
servbänk. Jag brukade få ligga på det. Vi
använde båda rummen till sovrum. I stora
rummet hade vi även ett fyrkantigt soffa-
bord, en skänk och en byrå. Spädbarnen
fick ligga i vagn eller i en "spjälavagn".
Vi hade även en dragsäng, dit alla säng-
kläder flyttades över om dagen och så lades
ett virkat överkast över. Vi hade tågalo
med tras mattar överallt. Det var sådana
springar i golvet, att vi brukade roa oss

med att mla kula i dem. Det var tapeter på väggarna i lägenheten. På väggarna hade vi även ganska gott om reproduktioner; särskilt minns jag en, som hette "Plickan på spången", eller något liknande.

Sängkläder: Bälstran med stoppull från BODIS, över- och underlakan, täcke. I bida rummen hade vi taklampor och liksom bordslampor. Jag minns hur man alltid skulle bron-dera dessa bordslampor till varje jul. I

Stora rummet hade vi "pattagn", och i det lilla hade vi en kamin i gjutjärn med ringar. Dessa kaminer var mycket vanliga och vi kallade dem "metroljaser". Vi fick laga vår mat på den, eftersom vi inte hade någon köksspis. Den stoppade soffan ansågs vara en mycket fin möbel. De flesta möblerna var köpta på Auktionskammaren. Mycket i den vägen

ACC. N:R M. 16449:9.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

köptes också hos Niklas Bengtsson vid Clemens-
torget. Man skilde på "pinustalar" och "fin-
stalar".

Far var bokbindar mästare. Han och en man
vid namn Christensson hade en verkstad uppe på
Hjortgatan. Den hade de till omkr. 1912. De
utförde guldsnittsarbete. Sedan arbetade far
i en verkstad som Gleemys bokförlag ägde, och
som låg på Vårfrugatan. Bokbindaren LITTLE
Wahlgren. Han kom mycket i kontakt med sina
underlydande, och han var mycket fackligt int-
resserad. Det rådde ett mycket gott förhållande
mellan arbetsgivare och arbetare, men lönen
var som vanligt för liten. Far hade 10 tim. arbets-
dag hos Wahlgren. Han började arbetet kl. 7
på morgonen - hade middag kl. 12-1 - slutade 1/2 5
- 5 plus lite övertid som aftnat. Han arbetade
både året med detta, och arbetsdagen var lika

lång året igenom. Hans arbete på Skerups be-
stod även det i guldsmittarbete. Samt extra för
tjänst arbetade vi hem och var med kateke-
serna hemma om kvällen. Vi barn fick ti-
digt lära oss att häfta och falsa på kate-
keserna. Detta extraarbete gav ändå inte till-
räcklig förtjänst för att vi skulle kunna klä-
ra oss. Mor fick gå ut och arbeta som städ-
gumma på Akademifören. Han arbetade även som
reklamsida vid teatern där.

När jag var 11 år, började jag springa med ka-
kar hos Gertvald Larsson på Skerups torget. Jag fick
också hjälpa till att dra spedlekens maskinen.
Jag tjänade 3kr/veckan där. Dessutom fick jag
varje vecka en påse kakor med mig hem. Sam-
tidigt arbetade jag då med katekeserna - vid
alla lediga tillfällen. Jag slutade skolan, när
jag var 13, och därefter spring jag runt med

"Skånska Dagbladet u. Hemmet" på kontoret. På
lugen var jag ^{ledig} springpojke hos Kamakars Olsson
i Gråbrödersgatan. Där satt jag ofta och tälj-
de ut obekväbler, när jag inte hade något
ärende att utföra, och vi fick en hel del su-
dan. Sålde till kunder.

För till mycket ihop med sina kamrater på
fritiden. Vårt hem var ett gästfritt hem, och
vi höll öppet hus för vandrande gäster. De
brukade få lunch hos oss ibland, och det
kunde t.o.m. att få ordnade arbete åt dem.
Man arbetade ju ibland som rekvisita på
Akademifören. Resande teatersällskap upps-
färde teaterpjäser där. Ofta var det så, att
skådespelarna inte hade någon plats att ta
bägen över vinden, och förbarmade sig när
över dem och tog dem med hem. En gång
kunde vi bl.a. Anders de Wahl liggande på ryggen

ACC. N:R M. 16449:12.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

rumsgrä. Far gick på ett tidigt studium med
i bakbindrefackfären. Hans extra arbete hem-
ma bidrog till, att vi fick uppsägningen för böcker
och läsning. Det var inte bara biblar och kate-
keser, som vi band hemman; det var även en
hel del skönlitterära verk. Vi kunde lägga
beslag på måkatalogerna. Jag hade en ald-
re bror, som var än mera bokintresserad. Far
hade ett bibliotek hemma, och vi lärde sida-
na författare som t.ex. Boccaccio, Shakespeare
och Skindberg. Mor började egentligen som
handsk sätterska, och hon arbetade i re-
gel hemma med sin tamburväg. Så blev
hon städerska och rekvisita på H.F. Mina tre
systor hjälpte till i hemmet och även vi poj-
kar fick rycka in i blind. Vi anlade aldrig
barnhem. Det fanns visserligen en barnkrubba
på Karsgatan, och dit lämnade fabriksarbe-

fande och ogifta mödrar in sina barn. Det var en samling bättre ställda damer, som stod för krubban, skulle jag tro.

De små häkerierna, som västan fanns på var och varannan hörn därnere, var mycket blommorle. Man kunde t.o.m. köpa färdiglagad mat där. De lade i regel alltid inlagd sill, kokt potatis och kottbullar. Det var många arbetande fruar, som gick direkt från Boks till häkeributiken på Michlgården och köpte lite mat att värma. Man handlade i häkerierna på fredagkvällen i regel. Man bestod alltid en förb och en strut karameller till barnen vid varje handel. Man arbetade för att hon helt enkelt var tvungen, om familjen skulle kunna existera, och så var det för många fruar. Det var helt enkelt ingen diskussion om saken.

Får ville ha ärtor varje torsdag. Vi drack mjölk dagligen. Söndricken var mycket vanligt till maten. Dricksblandning eller "drickasuba" var mycket vanligt till efterrätt. Det var mycket gott.

Morgonen: Kaffe o. smörgås
Frukost: Smörgåsar med till skola o. arbete.
Middag: Kl. 12 Potatis o. savel el. soppor
Kvällen: Kaffe o. smörgår m. tex. krydd sill.
Kaffe dracks rätt mycket. Under kriget använde vi korakaffe. Flötkött var synnerligen ätbart. På den tiden gick slakterna omkring med käg och sålde kött. På Stortorget, där kött varn såldes, fick vagnoflaken tjäna som kött diskar. På Märketorget köpte man fisk. Vi åt rätt mycket fisk och sill. Under kriget köpte vi gjävar ut sill sommar och köpte vår sill. Det var inte mera, än att det gick åt för gäsen.

ACC. N:R M. 16449:15.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Fiskhandlaren kände ju också omkring med sina
rullebåsar. Soppor var också vanlig middags-
mat. De som hade Kolonier, kunde ju köpa
på sig lite extra grönsaker i soppan.

"Smuden" åt vi gärna: Soppa på fläsk el.
karabiter, spak, morötter, parja, persilja
och hvoregryn. "Killsoppa" och "Klarsoppa"
(= Kåtsoppa) var också ofta förekommande
maträtter. Sydfrukter - apelsiner fick man
smaka någon gång, men de blev det bara
någon klyfta. Tomater kände jag nog inte till
under min barndom. Vi kände i "Kräsen",
som vi ofta åt som efterrätt och ibland
drygades sylten ut med pumpor, och det
var faktiskt mycket gott. Lingonen kostade
då ing. 2 öre ~~1~~. Gårkar hade vi in i ganska
ansedliga mängder. Konserverna kunde vi
förvara i en källare under huset. Vi hade ing-

et koloniland men en trädgård på gården,
där vi hade några fruktträn och lite potatis.
Under krigstiden hade vi så mycket kammer,
så vi knappt kunde hålla räkningen på dem.
Ibland hade man beslag på ett julehäns.
De sprang omkring överallt, och det var
bara att jaga in dem i någon back, där det
stod ett kor med vatten. Det var fullt be-
galt, tyckte vi. Kaffet malde vi hemma.
Kycklingar knöpsades med kulor på bordet.
Jag minns, att vi hade en potatisstöt av
trän, träskivor och skedar i korn. Vi åt
vår mest ^{kukit} vint. Vi åt i det lilla rummet och
på bordet hade vi "Skinska Dagbladet u. Hem-
met". Det var en jälvans bra tidning att ha
på bordet och lika vi för fröströt.
Läkare anlätades vid sjukhem endast i
allvarliga fall. Läkare Benz, Moberg o.

Tornberg var mest andlåtade. Mor blev en gång
så sjuk. Hon fick balstbalk och vi andlåtade
Moberg. Det enda hem saken var följande:
"Ni dö i morgon eller annars be gubben
om en Konjak." Mor blev ju mycket förtvålade,
men hon fick ett glas konjak och hon blev
genast mycket bättre under vattnets lopp. Det
var ju mycket vanligt, att sprit användes som
medicin - även de små barnen fick en krus
ber vid stark förkylning t.ex. För Kikkasta
fick vi gå på Apoteket och köpa någon slig
tjära och dricka. Den var vinnelig. Den
smakade precis som tjära och den kallades
beller inget annat än "tjären" rätt och slätt.
Om man t.ex. skakade en arm, så lade de hem
na på ett grötanslag. Diakonissorna utförde
ett ganska så gagnarikt arbete inom sjuk-
vården. De gav mig massage en gång. Då

jag "vrickade" benet, dvs. det gick ur led.

Vi trodde inte på "kloka quinner" och deras kunskhet. De var annars mycket anlitade, och jag kan nog våga säga, att vi i vår familj var tämligen upplysta och förnuftiga i jämförelse med många andra länare. I samma hus som vi bodde en fru Sandberg. Hon påstod: Kunna baka fär "kåvern".

Hon kunde sitta särskilda salar, som hon sjölv kokte. Hon brukade sitta på trappan och äta myror medan dekokken under tiden puttrade på spisen därinne. Vi barn voro de rädda för henne och ansåg henne vara en trollpacka. Men det var många som skickade sina barn till henne - även lärda män.

Isbertermometer har alltid saknats hem m. Sjukhus anlätades i rätt liten utsträckning. Det var mest vid epidemiska

ACC. N:R M. 16449:19.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

sjukdomar, som de togs in. De sjuka fördes
då på ett mycket egendomligt transportmedel
— ambulanser fanns inte då. Det bestod
av en långsmal kärva på två gummihjul.
Den sjuke lades på en madrass el. något lik-
vande på kärvan och ett välut tack av
tältduk fälldes över den sjuke. Kärvan drogs
av en man, och fick man syn på ekipaget,
så visste man, att det låg en verkligt sjuk
person under presenningen. De flesta födde
nag sina barn hemma. Barn morska an-
litades till förlossningen. Jag och min fru
övertog mina föräldrars lägenhet i Nöden
och där bodde vi några år som nygifta. Jul-
aftnen 1921 föddes vår äldste son, och den
förlossningen skedde i hemmet med assistans
av barn morska. Modern hade i regel inte
tid att ligga så länge efter en förlossning-

några dagar kanske. Barren användes rätt länge di - säkert omkr. ett år.

Vi bodade i ett trükar i bryggkaret som låg i källarvåningen - det var fuktigt bron jordgolv. Varmbadhus fanns, men vi besökte det ytterst sällan. Det fanns gott om både skåp och rättar. Man tvättade färdigt med sodalut. Vi fick tia öre för varje rättsvans på Rättbesiktningsbyrå. Vi lärde oss brukade fänga dem i uthuset. Uthuset rynde fem småutrymmen till vilka det fanns dörrar: tre toaletter, ett ställe för oss herrar och en "korra", dvs. utrymme där sopor förvarades i stora trükar. I korran fanns ganska stora ventilationshål i väggen nere vid markytan. Ofta kröp rättarna in genom dessa hål, och inte så sällan ej längre in utan att deras långa svansar låg utanför hålen. Då brukade vi säga oss på dem

beräpnade med någon vass plankbit, och med ett snabbt och hårt slag slå av svansen, och så var man då tio äre rikare. Så smidingen (omkr. 1915) destinerades tre Karlar till att gå runt och lägga ut rättgift.

Det städades nästan dagligen hemma. En gång i veckan skulle den grundligare veckostädningen ske. Städredskapen var sopborste, skurborste och en pigasava kvast med kort skaft. Man tvättade i bygghuset eller på gården om det var väder.

Stortvätt och smittvätt skedde samtidigt, och jag tror nog, var tvättade ganska ofta. Söpa och soda användes både till tvätt och till städning. Det var för dyrt med andra tvättmedel. Trägolven skurades alltid med sodalut.

Kooperativa började på en hörna vid Märketorget. Affären hette FENIX, och den kom till för att vara en prisregulator. Den har kommit

till omkring 1912, för den fungerade i alla fall under kriget. Mina föräldrar var ej med, men vi handlade där rätt ofta. 1920 kostade en insats 25 kr. "Brödringen" eller Bageriföreningen kom nog tidigare - alldeles i början av seklet. Vi var med i den. Man betalade en försäkring på 25 öre/vecka. Mina föräldrar var också med i en sjuk- och begravningskassa; jag minns inte vad den hette riktigt - det var något på Ålderdoms.... De kooperativa affärerna uppskattades av arbetarna - men för den skull slutade man inte med att handla i de små butikerna. Några inköp av större partier av varor förekom inte hos oss och ej heller något utbyte av arbetshjälp. Vi ägde inte heller något bruksföremål gemensamt med någon. Symaskin förekom ju allmänt i hemmen. Skulle man mangla, fick man gå till

en fin Vakt. Det kostade böer sin att mangla
lär. Vi prenumererade själva på "Skånska Dag-
bladet u. Hemmet" och ibland även på "Folkets
Tidning". Dessutom prenumererade vi på "Allers
Familjesjournal", som var mycket läst på den ti-
den. Andra mycket populära veckotidningar
bland familjerna lärare var "Veckan" och "Var
attionde dag". Både mor och far var mycket
aktiva inom fackföreningsrörelsen, och de
lade ner mycket arbete där. Mor fick ibland
resa uppåt landet och delta i kongresser.
Spärlafallet gick jag och mina bröder också
med, sedan vi kommit i lära, och vi har
även varit ganska engagerade i föreningslivet
där. Vi höll naturligtvis på det socialdemo-
kratiska partiet hemma. Vi deltog i laung-
demonstrationen: far, mor och söner. Det var
nödvändigt för oss att demonstrera - och vi

hände ju mera att demonstrera för då. Vi i
vår familj var nog mera engagerade och me-
ra insatta i politiska frågor än de flesta
lärnere - intresset var nog i allmänhet inte
så stort, men alla ville de ju få bättre
levnadsvillkor och ~~de~~ röstade därför på arbe-
tarpartiet. Det är klart, att det fanns ytter-
lighetsriktningar inom partiet - det var i re-
gel de unga, som ville gå lite snabbare till ör-
ga. Några mattsättningar i släkten eller i
fruanskapet var det gäller det politiska ställ-
ningstagandet, känner jag inte till. Vi var
nog ganska eniga. Propagandan var nog inte
så stor som den då. Det hände många gånger
att man fick sitta och skriva affischer. Med-
delanden gavs mycket man och man emellan.
Branting var "nummer 1" för oss, när vi växte
upp. Vi uppskattade honom mycket, och bl.a.

därför att han åtagit sig arbetarvans sak, trots att han själv var överklasspojke. Det var mycket vanligt på den tiden, att folk som var politiskt engagerade, svartlistades. Mor arbetade först hos handskfabriken Håller som handskömmerska. Men när fabriken fick veta, att hon var engagerad i fackföreningen, blev hon avskedad. Sedan blev det naturligtvis svårt att få arbete igen, för arbetsgivarna ville inte anställa några svartlistade personer. Så var innebar det en viss risk, att vara aktiv medlem av arbetarpartiet då.

Det var väl ingen, som hade något annat kungadömet. Kungen och kungafamiljen var något rätt avlångt för oss. På ett och annat ställe kunde man se ett aljetryck förrestående Oskar II. De klippas ut i huster

rade beaktningar bestemt.

Någon annan socialhjälp än Fattigvården fanns inte att få. Vi anlätade den någon gång, när vi barn skulle ha träskor. Då skulle man först gå till en medlem av Fattigvårdsstyrelsen och få ett intyg på att man verkligen behövde hjälp. Men det var också det enda samröre vi hade med Fattigvården. Mor och far var stolta och var av den åsikten, att var och en skulle klara av sitt, även om man fick arbeta och slita ut. Det var till Fattighuset alla gammal och orkeslösa kom, och där fick de göra skat för sig och hjälpa till med diverse sysslor. Gubbarna tillverkade t.ex. träskor. Trätvingsarmen gjorde också en hel del för de fattiga och sjuka då och de var väl de enda religiösa, som var riktigt oundlyckta. Om andra frireligiösa människor sade man

alltid ^{att} de var "bellsörade", att de var lyck-
sare. Vi tillhörde annars stadskyrkan i vår
familj, men det var sällan vi besökte kyrkan.
Det kunde bli vid de större högtiderna och
så förstås vid konfirmationen. Vår uppfattning
vad religionen beträffar skilde sig nog inte
på något sätt från de övrigas lärare. Man
diskuterade heller inte religionen så myc-
ket.

Jag och några kamrater utbildade 1915 Lunds
Arbeters sängförening. Sedan dess har sängen
upptagit en stor del av min fritid. Ung-
domarnas främsta nöje var väl annars att
dansa lå som nu. De gick rätt mycket till
Folkets Park. Jag för min del till rätt mycket
till på Indusierestaurangen. När man var pys
och sprang med tidningarna var annars främsta
nöjet att sitta in på "Femårsbiografen".